

troer, at det vilde være mere rigtigt, naar en saadan Forhøielse behøvedes, og jeg vil gjerne troe, at det er Tilfældet, da at bringe Sagen frem under Finantsloven, og der søge den Forhøielse opnaaet, som Bedkommende maatte have Krav paa. Jeg troer, som sagt, at man ikke saaledes skal votere en indirecte Gageforhøielse; men Sagen kan, saaledes forekommer det mig, ogsaa betragtes fra en anden Side, og der kan, om jeg saa maa udtrykke mig, finde en Deling af Udkaftet Sted. Det er virkelig et andet Spørgsmaal, om der dog ikke er Grund til at paalægge Havnekasserne en Afgift til Statskassen til Godtgjørelse for det Revisionsarbejde, som derved kommer til Udgift for Finantserne. Jeg har nu rigtig nok hørt, af den ærede 1ste Landsthingsmand for 1ste Kredts (H. P. Hansen) og flere andre ærede Landsthingsmænd, at det egentlig ikke er i Havnekassernes, men i Skibsfartens Interesse, at denne Revision finder Sted, men jeg kan ikke fatte det, og navnlig maatte der finde en meget væsentlig Indskrænkning Sted heri; thi det er dog klart, at det er væsentligt Havnekassernes, der have Interesse af, at Indtægterne blive rigtigt oppebaarne. Communerne eller Havneadministrationerne ville dog i ethvert Tilfælde være nødsagede til at lade Regnskaberne revidere, for at være visse paa, at de have faaet de Indtægter, som de skulle have. At en enkelt Afgiftsydende ved en Feiltagelse fra Incassatorernes Side kan komme til at betale For meget, er vistnok en slem Omstændighed, men det er Noget, som kan indtræffe i mange andre Forhold, og, ialtfald ligeoverfor Havnekassernes Interesse, langt fra er af stor Betydning. Jeg kan ikke finde, at der er saa stor Forskjel imellem, at man giver 4 Procent for Incassationen, og at man giver 1 Procent for Revisionen. En Forskjel er vistnok tilstede, forsaavidt de 4 Procent betales directe til Incassatorerne, hvilket jeg nu anseer for en mindre heldig Ordning, men i Sagens indre Sammenhæng maa det vistnok være det Samme. Man har frygtet for, at enkelte Afgiftsydende vilde letteligen komme til at yde for Meget, men jeg veed ikke, hvorfor man skal frygte dette i dette Forhold mere end i saa mange

andre. Havnetaxterne maa jo være tilgængelige for Alle, der ville gjøre sig bekendt med dem. Der gives i Byerne mange Handlende og Mæglere, der kunne beregne, hvad Havneafgifterne efter enhver Taxt maae være. De enkelte Afgiftsydere ere ikke satte i noget andet Forhold end — for at jeg skal tage et Exempel — Enhver, der skal betale Bropenge for at passere over en Bro. Jeg indrømmer gjerne, at Sammenligningen er ikke adæqvæt, fordi det er færre Taxter og mindre Summer, der er Spørgsmaal om, men i Principet er det dog det Samme. Vil man endelig i Handlens og Skibsfartens Interesse gjøre Noget, forekommer det mig rimeligere, at man anvender de Summer, der indkomme, til med dem at komme de Stæders Havnekasser til Hjælp, hvor Skibsfarten kan trænge til at ophjælpes, end ligefrem at staae Havnekasserne for en saadan aarlig Udgift. Der er af det ærede Udvalg tillige henviist til, at denne Sag hellere maatte beroe, indtil der kom en ny Ordning af den hele Communalinstitution. Jeg skal i saa Henseende ikke alene henholde mig til, hvad den høitærede Indenrigsminister idag har yttret sig meget bestemt for, nemlig, at det dog alligevel maatte blive Statens Sag at lade disse Regnskaber revidere; men selv affæet deraf, saa have vi jo for ikke længe siden i et foreslagt Lovudkafts Motiver seet, at det vistnok vil være meget længe, inden der fra Indenrigsministeriet kan ventes Forslag til en ny forandret Indretning af Communalvæsenet. Skulle vi vente saalænge derefter, saa forekommer det mig at være rigtigt at see denne Sag alene ordnet nu. Netop med Hensyn dertil, vil jeg derfor tillade mig at holde paa den Deel af Udkaftet, der gaaer ud paa, at Havnekasserne bidrage til Revisionen, og jeg vil gjøre det, uagtet Beløbet er saa ubetydeligt, nemlig kun en 2000 Rbd., hvilket under andre Omstændigheder maaskee vilde have været mig til hellere at see Sagen udsat, indtil en ny Ordning af de communale Forhold i det Hele foreligger.

Indenrigsministeren: Hvad Sagen selv angaaer, skal jeg henholde mig til, hvad jeg tidligere har bemærket, og blot henvise til de Uttringer, som fremkom fra den ærede 1ste